679/03

Den 1. september 2003 blev i sag nr. 60.010:

xxx xxxx xxxx xx
xxxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har tegnet rejseforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatningsrejse i anledning af en sygdom, der er opstået på en ferierejse til Tyrkiet.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerne ikke blev lægeordineret sengeleje i mere end halvdelen af rejseperioden.

Klagerne, der i perioden 18/7 2002 – 24/7 2002 var på ferie i Tyrkiet, har om sygdomsforløbet oplyst, at de begge fik en alvorlig madforgiftning, hvilket betød, at de var syge fra 2. dags aften til lang tid efter hjemkomsten.

Af klageskrivelsen til nævnet fremgår:

> "Virkeligheden er at vi rent faktisk var i kontakt med hospitalet fra lørdag den 20/7 til tirsdag d. 23/7, hvor vi skiftevis var indlagt. …
>
> Under sygeforløbet i Tyrkiet blev vi behandlet på et privat tyrkisk hospital, som var meget underbemandet med især engelsk talende personale. Dette resulterede i at der var meget rod i sygerapporter og kommunikation i det hele taget. Det skal her

også nævnes, at der i løbet [af] vores sygeforløb var ca. 30 andre syge turister fra vort hotel.

Som det kan ses ud fra vores fra Tyrkiet medbragte dokumentation er der ikke fuldstændig sammenhæng mellem recepter, sygerapporter osv. og det hele er meget kortfattet.

I forbindelse med L.'s udskrivning den 23/7 fik hun meget specifikt besked om, at hvis hun valgte at forlade hospitalet og vende tilbage til hotelværelset, skulle hun holde sig i ro, undgå solen og tage sin medicin og komme tilbage til hospitalet hvis hendes tilstand forværres.

Denne handling udnyttede forsikringsselskabet til deres fordel, da det desværre viste sig at den tyrkiske læge ikke nævnte dette i sygerapporten.

På tyrkiske hospitaler ligger man på min. 4 personers stuer, der er ingen klimaanlæg, lyset slukkes ikke om natten og man skal selv medbringe mad og drikke.

…

Vi vil desuden gerne påpege, at vi var i Tyrkiet fra torsdag d. 18/7 om eftermiddagen til sent om aftenen onsdag d. 24/7. Hvis man tæller dagene sammen kan man se at vi rent faktisk var på hospitalet løbende alle dage minus den første halvanden samt den sidste. Efter hjemkomsten fra Tyrkiet var Louise desuden indlagt på Skejby Sygehus som følge af rejsen."

I selskabets skrivelse af 14/1 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

"Læge J.A.R. hos SOS har gennemgået de modtagne rapporter fra Caria Hospital i Marmaris, som oplyser, at:

J.S.O. blev indlagt den 20/7 kl. 21:30 og udskrevet den 21/7 kl. 12:00 det vil sige under 1 døgn.

L.H.D. blev behandlet ambulant den 23/7 for maveinfektion.

Der er fra hospitalets side ikke været ordineret sengeleje til nogen af patienterne, men derimod ro, hvilket ikke kan sidestilles med lægeordineret sengeleje.

Med henvisning til forsikringsbetingelsernes Afsnit 11. stk. 47.2 er betingelsen for erstatning under erstatningsrejsedækningen ikke opfyldt, hvorfor selskabet ønsker at fastholde afslaget, som SOS har foretaget."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**18. Sygdom, tilskadekomst og hjemtransport indenfor Europa**

…

Som tillæg til dækningen indeholdt i Den offentlige Rejsesygesikring yder forsikringen endvidere særlig dækning for:

…

18.4. Telefonudgifter, maks. 1.000 kr.

…

47. Hvilke tilfælde dækker forsikringen

Sikrede har ret til erstatningsrejse, når:

…

47.2. Sikrede under rejsen rammes af akut sygdom … Det er en betingelse, at sikrede er hospitalsindlagt i mindst halvdelen af rejsens varighed - eller af en læge er ordineret sengeleje i mindst halvdelen af rejsens varighed. Lægeordineret sengeleje regnes tidligst fra det tidspunkt, hvor sikrede havde 1. lægebesøg uanset begrundelsen for en eventuel forsinkelse af lægebesøget."

Nævnet udtaler:

Afgørende for, om klagerne er berettiget til erstatning, er, om de på grund af deres sygdom rent faktisk var nødsaget til at holde sengen.

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at det ikke på det foreliggende grundlag er sandsynliggjort af klagerne, at de på grund af sygdommen var nødsaget til at holde sengen i mere end halvdelen af rejseperioden. Nævnet bemærker herved, at klagerne bl.a. har anført, at man fra hospitalets side havde oplyst, at L. skulle holde sig i ro og

undgå solen, hvilket ikke findes at være at ligestille med sengeleje. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann